

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/98/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010762
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010762.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na neverejnom zasadnutí dňa 7. decembra 2022 v trestnej veci odsúdeného P. E. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.11.2022, sp. zn. 7PP/50/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.11.2022, sp. zn. 7PP/50/2022 samosudca podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného P. E. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 03.10.2022, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 17.12.2019, sp. zn. 2T/16/2019, vo výmere 30 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 08.11.2022 sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.11.2022. Napadnuté uznesenie považoval za nezákonné a v rozpore s nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že okresný súd porušil Trestný poriadok tým, že ho nevyzval, či chce pojednávanie formou videokonferencie alebo verejným zasadnutím. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR zo dňa 24.05.2022, sp. zn. I. ÚS 36/2022 a zo dňa 11.10.2018, sp. zn. II. ÚS 482/2018, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 12.05.2011, sp. zn. III. ÚS 1735/2010 a zo dňa 04.10.2016, sp. zn. II. ÚS 2503/2016. Taktiež poukázal na skutočnosť, že súdy majú odsúdeným ukladať aj alternatívne tresty, z dôvodu preplnených väzníc. Nebol disciplinárne potrestaný, má sociálne zabezpečenie a kontakt s rodinou. Okresný súd vôbec neskúmal podmienky na uloženie probačného dohľadu. Ďalej uviedol, že má zabezpečenú prácu, aby vedel užiť svoju družku a maloletú dcéru. Prisľúbil, že po podmienenom prepustení bude viesť riadny život, nedopustí sa žiadneho priestupku. Chce žiť plnohodnotný život s rodinou, pracovať a byť nápomocný spoločnosti.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k sťažnosti odsúdeného uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený, zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce

tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 17.12.2019, sp. zn. 2T/16/2019.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Okresný súd, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu, rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2 Tr. por. Podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uznesenia okresným súdom na stranách 3 až 5, s ktorým sa stotožnil. Zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, vychádzajúc z ust. § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., musí súd zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada na povahu spáchaného trestného činu, ako aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie odsúdený splnil po vykonaní polovice uloženého trestu dňa 29.12.2021.

Pokiaľ však ide o materiálne podmienky, tieto podľa zistení krajského súdu neboli v celom rozsahu splnené, keďže odsúdený síce počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal čiastočné polepšenie, o čom svedčí najmä jedna disciplinárna odmena a žiadny disciplinárny trest, avšak v súčasnosti od neho nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, prihliadajúc predovšetkým na jeho osobu a doterajší spôsob života. Uvedený záver nie je spôsobilá prelomiť ani skutočnosť, že má dobré rodinné zázemie, keďže blízke osoby doposiaľ na neho nemali dostatočný vplyv na to, aby mu zabránili v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Očakávanie, že odsúdený povedie riadny život, ako jedna z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, ale aj jeho predchádzajúceho spôsobu života, vrátane jeho trestnej činnosti, možností jeho nápravy a osobných pomerov, a tiež je potrebné prihliadnúť aj na účel trestu.

V odpise registra trestov má odsúdený doposiaľ 14 záznamov za rôznorodú trestnú činnosť, za ktorú mu boli opätovne ukladané podmiennečné, ako aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Odsúdený bol už v minulosti jedenkrát podmiennečne prepustený s tým, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu dňa 19.06.2012. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že dňa 15.08.2013 mu bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia spáchal trestný čin. Z uvedeného vyplýva, že si nevážil dobrodenie zákona, keďže ani raz sa v určenej skúšobnej dobe neosvedčil. Doposiaľ uložené tresty a ani skutočnosť, že už bol jedenkrát podmiennečne prepustený, evidentne nemali na neho dostatočný výchovný vplyv, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to aj na území Spolkovej

republiky Z.. Aktuálne vykonáva trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s diferenciačnou skupinou „B“, čo tiež zodpovedá stavu jeho prevýchovy. Aj z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie preukazuje len čiastočne a jeho podmiennečné prepustenie sa neodporúča. Zároveň je potrebné uviesť, že nebol viackrát disciplinárne odmenený a v tomto smere mohol vyvinúť väčšiu aktivitu. Navyše svoje tvrdenie, že po podmiennečnom prepustení má možnosť pracovať na zmluvu, žiadnym spôsobom nepreukázal.

Záverom sťažnostný súd dodáva, že zo zápisnice o verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený bol riadne poučený o spôsobe vykonania výsluchu, ako i vedenia celého verejného zasadnutia prostredníctvom videokonferencie so všetkými jeho dôsledkami, pričom odsúdený súhlasil s vykonaním výsluchu i celého verejného zasadnutia prostredníctvom videokonferencie a tento postup žiadnym spôsobom nenamietal. Odsúdený bol na verejnom zasadnutí riadne vypočutý a bola mu daná možnosť vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, vrátane možnosti vysloviť konečný návrh. Nemožno preto hovoriť o žiadnom porušení ustanovení Trestného poriadku. Navyše, v konaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného sa tento v zásade nemusí verejného zasadnutia ani zúčastniť, musí však byť pred rozhodnutím o podmiennečnom prepustení vypočutý, ktorý postup možno realizovať práve aj s využitím videokonferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por.

Zhrnúc predtým uvedené krajský súd dospel k záveru, že odsúdený síce svojím prístupom k plneniu povinností a celkovým správaním síce preukázal čiastočné polepšenie, avšak nie v dostatočnej miere, navyše s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti a riziko recidívy trestnej činnosti stredného stupňa sa jeho resocializačná prognóza javí ako menej priaznivá, a teda nie je možné vysloviť opodstatnený predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život, preto je u neho ďalší výkon trestu dôvodný.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.